

Behandling i Aften, for at see, hvorvidt denne maatte give ham Opfordring til at gjentage sit Forslag. Jeg troer, at den ærede Landstingsmand, der saalænge har havt Sæde i Forsamlingen, ikke vil være saa aldeles utilbøielig til at give mig Ret i, at en saadan Comitees. Hverv kan blive næsten uhyggeligt, dersom det maatte vise sig, at det, i Forudsølelse af hvad der maatte være Landstingets Anskuelse, i det Hele dog ikke vilde have noget Sært at andrage paa. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke Andet end ønske, at der ikke nedfattes nogen Comitee, idetmindste paa dette Trin af Sagen.

Unsgaard: Ja jeg kan henholde mig til hvad jeg tillod mig at ytre, forrige Gang jeg talede, med Hensyn til min Mening om et Udvalgs Nedsættelse. Hvad der blev anført af den ærede Landstingsmand for Beile (Lehmann) kan egentlig ikke siges at være fremsført imod mig; thi jeg yttrede netop, at jeg hylkede de samme Grundsætninger med Hensyn til Landstingets Forhold til Folkethinget i denne Sag som han. Forøvrigt troer jeg rigtigt nok, at det vilde være rigtigere, at man strax nedfatte et Udvalg; men jeg for min Part kan ikke have Noget imod, at man først hører, hvilke Bemærkninger der kunne gjøres ved Sagens første Behandling, for at man da kan tage under Overveilelse, naar denne er tilende, om en Comitee bør nedsettes. Forsaavidt frafalder jeg det af mig gjorte Forslag, saa at første Behandling kan foretages, førend der bliver Spørgsmaal om Udvalgs Nedsættelse.

Madvig: Det er ikke for at støtte det desuden tilbagetagne Forslag om at nedsette et Udvalg, at jeg vil sige et Par Ord; men jeg troer, at der er Anledning til fra et andet Synspunkt at tilføie Noget til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Landstingsmand fra Beile (Lehmann), og om Forholdet af begge Rigsdagens Thing til Finantsloven. Jeg er aldeles enig med ham i — og det har jeg været fra første Dieblis af, at dette Spørgsmaal kom for: hvorledes Finantsloven af den danske Rigsdag skulde behandles — at hele Bøgten med Hensyn til Afgjørelsen

af de virkelige finantsielle Spørgsmaal vilde falde i det Thing, hvor man henlagde Finantsloven først til Behandling, altsaa i Folkethinget; men jeg indsaar tillige, at Landstingets Indflydelse vilde i høi Grad i sin Tid svækkes; dette har været klart for mig fra først af. Der siges, at Landstinget beholder den hele politiske Magt: Skattenægtelsesretten. Ja, jeg har altid troet, at den politiske Magt seer meget stor ud, men i Virkeligheden er meget lille netop ved sin uhyre Storhed; det er omtrent, som naar man i Krigen forsyner sig med saa store Kanoner, at man ikke tør affyre dem, og hvad der tidligere var saaledes, er efter de Forandringer, der ere foregaaede i Rigsdagens Stilling og i vort hele politiske Forhold i de sidste Aar, blevet endnu stærkere Tilfældet. Jeg troer altsaa, at Landstinget er meget indskrænket med Hensyn til Finantsloven og til finantsielle Sager. Jeg troer, at det er en nødvendig Følge af en Forhandling af Finantsloven i tvende Thing, at det maa være saaledes; men jeg troer, at det i sig selv ikke er godt, og at den hele Betragtningssmaade, som er lagt til Grund for Finantslovens Behandling, er ligesom flere af vore constitutionelle Theorier hentet fra praktiske Forhold, med hvilke vore ikke have nogen sand Overensstemmelse. Den hele Forestilling om Bevillingsmyndighedens Henlæggelse til den ene Deel af Repræsentationen er hentet fra Lande, hvor Adskillelsen imellem Folkerepræsentationens 2de Dele berøer paa et ganske andet Grundlag end her, — fra Lande, hvor et saakaldt høiere Thing eller Hus, eller hvad man vil kalde det, er en aristokratisk Forsamling, hvor enten Fodslen eller denne i Forbindelse med en stor sluttet Eiendom udgjør Grundlaget for Repræsentationen, og hvor derfor den anden Deel af Folkerepræsentationen væsentlig er fremgaaet af den arbejdende, erhvervende og virksomme Deel af Folket, og hvor man af hiint høiere Thing forlanger Omsorgen for Conservationen af det sociale Standpunkt, og hvem man derfor er taknemmelig, naar det opfylder Forpligtelsen paa en liberal Maade. Men saaledes er det ikke hos os; og naar jeg seer hen til, hvorledes Folkerepræsentationen er deelt, antager jeg,